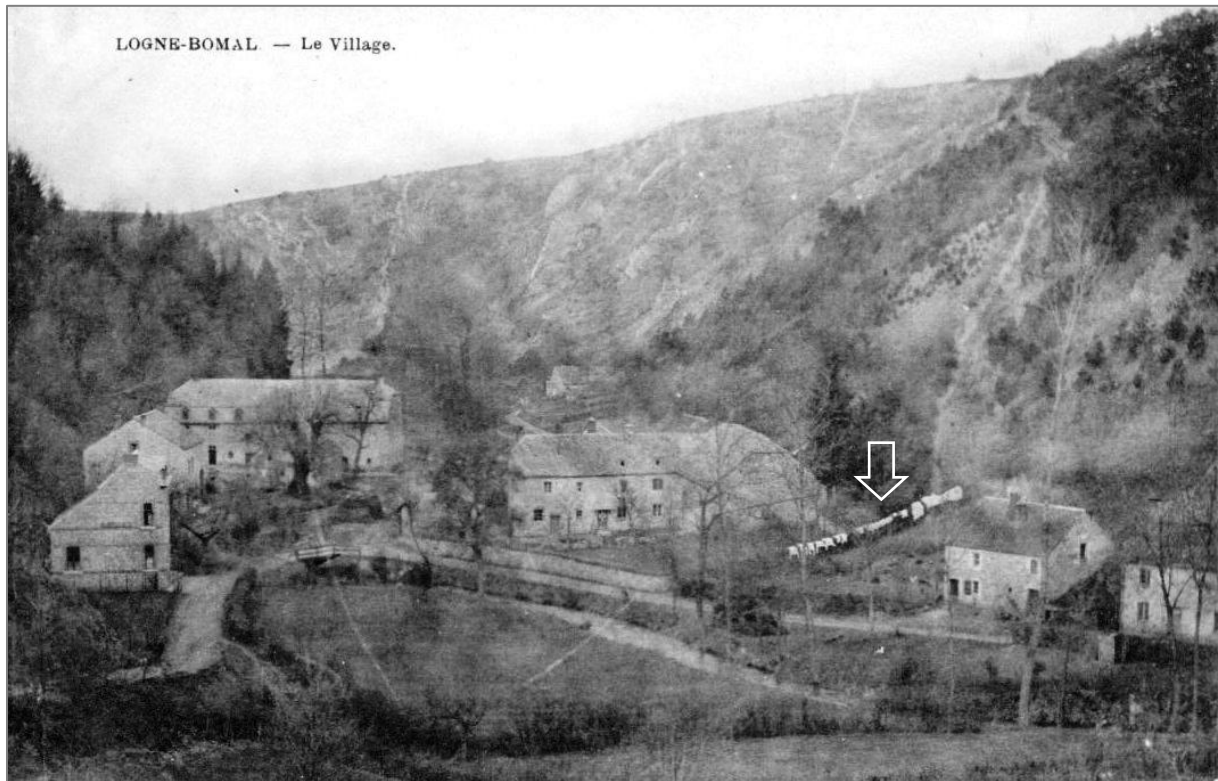

Het raadsel van de was ...

Op deze oude postkaart van Logne hangt de was buiten bij huis Barentsen (eerst Logne 42, later Logne 52 en tenslotte Route de Logne 13).

Als je goed kijkt, zie je dat het wasgoed niet aan een draad hangt maar op een haag ligt te drogen en wellicht te bleken. De haag vormt de afscheiding van de tuin met het pad naar de weiden boven.

Heeft Florentine Alexandre dit wasgoed te drogen gehangen?

Nee, zeker niet.

1ste reden:

De bomen zijn bladloos, het is winter. En van 1925 tot 1945 werd het huis door de familie Barentsen uitsluitend tijdens de zomer bewoond.

Volgens de kronieken van grootva Leunis zouden in het voorjaar 1928/29/30 oom Jules en tante José hier een tijdje verbleven hebben. Maar dit is niet de was van 2 mensen die even in Logne verblijven.

2de en belangrijkste argument:

Als we sterk inzoomen, zien we dat de rechterkant van het huis nog als schuur dient, er is nog geen venster. Toen Leunis & Florentine het huis in het voorjaar van 1925 kochten, hebben ze onmiddellijk tegen de zomer deze schuur laten ombouwen tot woonkamer met een venster. De foto dateert dus van voor 1925.

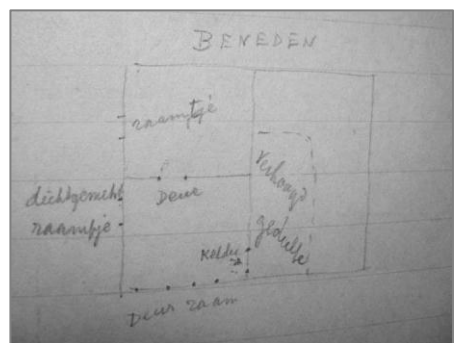
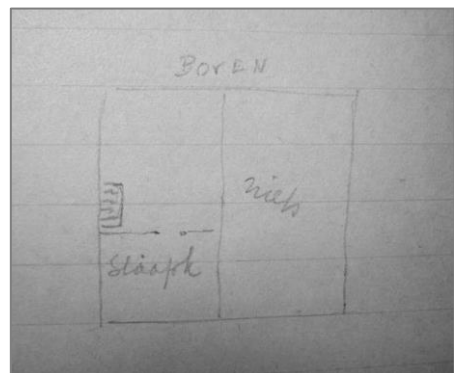
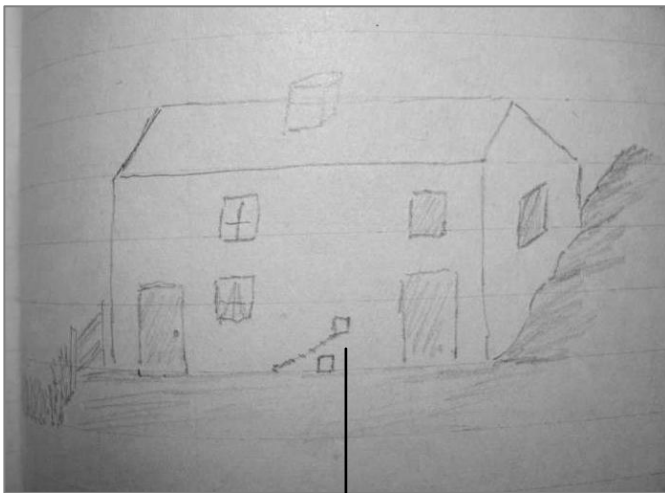
Dit is nog niet het huis Barentsen maar het "maison Roland", zoals het in Logne genoemd werd.

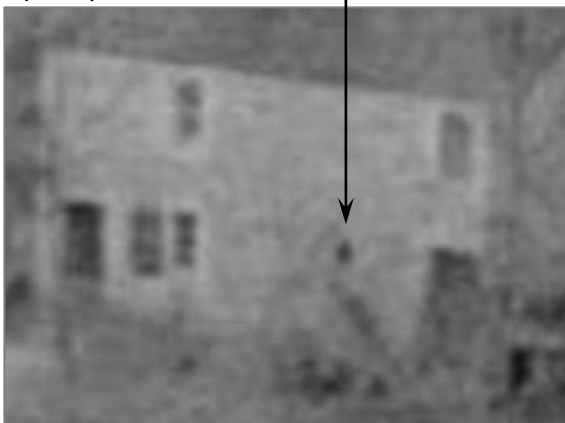
“Met Pinksteren 1925 werd aan timmerman Jozef Longueville, onder toezicht van Ernest Pasquasy, de opdracht gegeven om het huis bewoonbaar te maken: het dakgebinte vernieuwen en de oude pannen terugleggen, de schuur ophogen en er een woonkamer van maken, een zoldervloer boven de woonkamer construeren met een toegangstrapje, enz...”
Belangrijk is dat er in de nieuwe woonkamer een (voor die tijd) groot venster kwam

Een opmerkelijk détail:

Grootva Leunis beschrijft en schetst in zijn boek het huis zoals ze het in april 1925 kochten. “Het bestond toen uit (links) het woonhuis en (rechts) de schuur (vroeger stalling). De schuur had geen venster naar de wegkant, enkel een deur op de huidige plaats en in het midden een toegangsopening voor de kippen met een kippenladdertje er naar toe. Dit gat bevond zich op de vloerhoogte boven de kleine kelder.”

Op de postkaart:

Het kippenladdertje loopt in de andere richting. Ofwel werd de plank soms verlegd, ofwel hebben de 25 jaar tussen aankoop en tekenen van de schets (rond 1950) de richting in het geheugen veranderd?

De foto met het wasgoed dateert dus van voor 1925. Van voor 1923 zelfs, want van 1923 tot 1925 stond het huis leeg.

Nog een 3de argument waarom de postkaart (en dus de was) van voor 1925 dateert:

Links van het keukenvenstertje zien we duidelijk een luik om het venster af te sluiten.

Dit luik is bij de verbouwingen in 1925 verdwenen want komt op geen enkele foto in 1925 en nadien nog voor.

De haken waaraan het luik hing, zijn altijd zichtbaar gebleven.

Terug in de tijd: **1918 tot 1923** woonde in het maison Roland een zekere Madame Carolus met een aantal dochters en een zoon. Ze leefde van het opzoeken en verkopen van geneeskrachtige kruiden.

En daarvoor, van **1890 tot 1918**, woonden er François Roland en Marie Collard (die op de hoeve van Bomal werkten) met hun zoon Joseph. Ze woonden er 28 jaar en naar hen werd het huis genoemd.

Lakens, handdoeken(?), 6 hemden op de haag: van de familie Roland met 2 mannen in huis? Zouden dat niet eerder grote nachthemden zijn? Lakens en nachthemden gewassen... Maar 3 lakens en 6 nachthemden voor 3 mensen? Familie Roland? Denken we dan niet eerder aan Madame Carolus met al haar kinderen?

Belangrijk argument voor Carolus en tegen Roland:

Het "toerisme" in de Ourthe-streek is (zoals op veel andere plaatsen) vooral na de eerste wereldoorlog op gang gekomen. Vanaf 1920 kregen de werknemers bij grote bedrijven als Minerva, Gevaert, Bell en de diamantsector en daarna geleidelijk aan iedereen jaarlijkse vakantie. Vanaf toen werden er daarom volop foto's getrokken en postkaarten gedrukt. Dat is dus in de periode dat Madame Colard met kinderen in het maison Roland woonde.

De was op de haag is dus hoogstwaarschijnlijk van Madame Colard, ergens in de winter tussen 1920 en 1923.

Laat ons nog eens inzoomen op het huis:

Kan je tegen de gevel niet de bladloze takken van een struik ontwaren tussen keukenvenster en kippengat? Die takken lijken tot iets hoger dan de onderkant van het slaapkamervenstertje te reiken. Op de volgende foto van 1925 staat een struik die tot ruim aan de dakrand reikt:

Hoelang heeft die struik er over gedaan om dat stukje te groeien? Meer dan 3 of maximaal 4 jaar zal dat toch niet geweest zijn? Dat bevestigt nogmaals de visie dat de wasfoto ergens in de winter 1921-22 of 1922-23 genomen werd.